யோகாஸன ஆலய விஜயம்

மலர் 31	காளயுக்தி ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் August—1978	இதழ் 8

வளங்கனி தேடிய வன்ருட் பறவை
உளங்கனி தேடி யுழிதரும் போது
களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரும் நாடுகின் ருரே

ஆன்மாவாகிய பறவை உளங்கனிந்து வளமிகுந்த வீடு பேறு எனும் வளமிகுந்த கனியைத் தேடித் திரியும்போது, விளக்கானது விட்டில் பூச்சியைத் தன் வயமிழுத்து அழிப்பது போன்று, அந்தக்கரணம் எனப்படும் மனம், புத்தி, சித்தம் அகங்காரங்களாகிய கள்வர்கள் நால்வரும் உலகப் பற்ருகிய விளக்கினைக்காட்டி ஆன்மாவைத் தம் வழி இழுக்க நாடுகின்றனர்.

—திருமூலர்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு	சிலோன்	வெளிநாடு (கப்பல்)	விமானம்
ஆண்டு சந்தா	ரூ. 4—00	ரூ. 6—00	ரூ. 15—00	ரூ. 30—00
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 50—00	ரூ. 80—00	ரூ. 150—00	ரூ. 300—00
தனிப்பிரதி	40 காசு	50 காசு	ரூ. 1—25	ரூ. 2—00

பொன் மொழிகள்

இரவில் 'ஆகாயத்தில் ஏராளமான நட்சத்திரங்களைக் காண்கிறாய்! ஆனால் சூரியன் உதயமானதும் அவைகள் தென்படுவதில்லை; ஆதலால் பகற் பொழுதில் ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்களே இல்லையென்று சொல்லலாமா? மனிதனே! உனது அஞ்ஞான காலத்தில் நீ ஈசுவரனைக் காணமுடியாததனால் ஈசுவரனே இல்லையென்று சாதிக்காதே.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

இன்னதென்று வரையறுத்துக் கூற முடியாத ஒரு சூட்சும சக்தி சகலத்திலும் நிறைந்திருக்கிறது. அதைப்பார்க்க முடிவதில்லை. ஆனால் உணருகிறேன். கண்ணுக்குப் புலனாகாத இந்த சக்தி உணர்வுக்குப் புலனாகிறது. ஆனாலும் அது இருப்பதை நிரூபிக்க இயலாது; ஏனென்றால், நாம் புலன்களின் மூலமாகக் காணும் மற்றவைபோல அது இல்லை. அது புலன்களைத் தாண்டி நிற்கிறது எனினும், கடவுள் இருக்கிறார் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுவரை காரணத்தோடு விவாதிக்கலாம்.

மகாத்மா காந்தியடிகள்.

உயர்திரு கோ. மு. சுவாமி அவர்கள் பொன்மொழி

புறத்தே வெளிப்படும் ஆசைகள் அனைத்தையும் அகத்தே நாம் செய்யும் சாதனை மீதே திருப்ப வேண்டும் அதுவே நிராசை என்னும் இன்ப நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும்.

திருமதி, சாவித்திரி. செல்வராஜன்.

பௌர்ணமி வகுப்பு

16—9—78 சனிக்கிழமை இரவு 7 மணிக்குக் கீழ்க்காணும் இடங்களில் வகுப்பு நடைபெறும்;

1. யோகாசன ஆலயம். 7 வன்னியர் முதல் தெரு, சூளை மேடு சென்னை 600094
2. அருள்மிகு மன்னார்சாமி கோவில், மன்னார்சாமி கோவில் தெரு இராயபுரம், சென்னை 600013.
3. சுந்தரவிநாயகர் கோவில் சின்னநத்தம், செங்கல்பட்டு.

வேள்விப் பயிற்சி வகுப்பு

10—9—78 அன்று சூளைமேடு யோகாசன ஆலயத்திலும் (17—9—78) அன்று செங்கல்பட்டு பெரியநத்தம், பெரியரத்தினத் தெரு எண் 3. இல்லத்திலும் காலை 10 மணிக்கு வேள்விப் பயிற்சி வகுப்பு நடைபெறும் யாவரும் கலந்து பயிற்சி பெறுக!

பெரிய புராண இசைச் சொற்பொழிவு

சென்னை இராயபுரம் அருள்மிகு மன்னார்சாமி கோவிலில் 3-9-78 ஞாயிறு இரவு 6-30 மணிக்கு, திருநாளைப்போவார் (நந்தனார்) வரலாறு தொடக்க விழா நடைபெறவிருக்கின்றது. செய்தி, சுற்றுலா, அறநிலைய துணை அமைச்சர் ஐசரி வேலன் அவர்கள் விழாவினைத் தொடங்கி வைக்க இசைந்துள்ளனர். புலவர் திரு பா. ஆழ்வார் அவர்கள் இசைச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார்கள். மாலை 5-30 மணிக்கு யோ. ஆ. மகளிர் இசைக் குழுவினரின் அருளிசை நடைபெறும் யாவரும் வருக! வருக!. பிரதி வியாழன் இரவு 6-30 மணியளவில் தொடர்ந்து நாயன்மார்களின் வரலாறு இசைச் சொற்பொழிவு நடைபெறும்.

மகரிஷி தாயுமானவர்

ஆசையெனும்

திரு. கோ. மு. சுவாமி அவர்கள்

நிகழ்த்திய உரை விளக்கம்.

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞானமெனுந்
தன்மை பேச
உன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொருசொல் லுரைத்தனையே; அதனை
யுருகேன்; ஐயா! [யுன்னி
வன்னெஞ்சோ? இரங்காத மரநெஞ்சோ? இருப்பு நெஞ்சோ?
வைர மான
கன்னெஞ்சோ? அலதுமண்ணுங் கட்டிநெஞ்சோ? எனது
கருதிற் றுனே. [நெஞ்சங்

பதவுரை

நெஞ்சம்-மனமானது, தன் நினைப்பு ஒழியாத-தன் கண்ணுள்ள எண்ணங்கள் நீங்காத, அறிவிலிநான்-அறிவிலியாகிய அடியேன், ஞானம் என்னும்-ஞானமென்று சொல்லப்படுகிற, தன்மைபேச-தன்மையினை யெடுத்துப் பேசும்படி, உன் நெஞ்சம்-தேவரீர் உள்ளம், மகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, ஒருசொல்-ஒருமொழி, உரைத்தனையே-போதித்தனையே; அதனை உன்னி - அம் மொழியினை நினைந்து, உருகேன்-உருகமாட்டேன்; (ஆதலால்) ஐயா! ஐயனே!, எனது-அடியேனது நெஞ்சம்-மனமானது, கருதின்-எண்ணுமிடத்து, வன் நெஞ்சோ? வன்மனமோ?, இரங்காத-இரக்கமில்லாத, மரநெஞ்சோ? இருப்பு நெஞ்சோ?-இரும்பு மனமோ, வைரம் ஆன, வயிரம் பற்றிய கல் நெஞ்சோ?-கல்மனமோ?, அலது-அல்லது, மண்ணுங்கட்டி நெஞ்சோ?-மண்ணுங்கட்டி மனமோ? அறிந்திலேன், என்க.

கருத்துரை

எண்ணங்கள் நீங்கப் பெருத மனமுடைய அறிவிலியாகிய அடியேன், அறிவின் தன்மையை எடுத்து மொழியுமாறு நீவிர்

திருவுளம் மகிழ்ந்து ஒப்பற்ற ஒருமொழியினை உபதேசித்தீரே ஐயனே! யான் அம்மொழியினை நினைந்து உருகி நிற்கவில்லையே! என் மனம் என்ன வன்மையானதோ? இரக்கமில்லா மாத்துக் கொப்பானதோ? இரும்பாக இருக்குமோ? வயிரம் போன்றதோ? அல்லது மண்ணுங்கட்டி தானோ அறிகிலேனே என்பதாம்.

விரிவுரை

தாயுமான அடிகளார் இதற்கு முந்தைய பாடலில் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இரண்டினில் எவ்வறத்தைக் கைக் கொளினும் அருட் செயலில் நிற்பரேல்! அவர் மேம்பாடுடையவர் என்றார். இப்பாடலில் அவ்வருள் நிலையில் நிற்பதற்கு மனம் ஒருமைப்பாடு அடைய வேண் டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார். நெஞ்சமே ஒவ்வொருவருக் கும் வாழ்வை அமைத்துக் கொடுக்கின்றது, அறச்செயல் மறச்செயல் ஆகிய இரண்டுக்கும் காரணம் மனமேயாகும். பரம் பொருளை பாடிப் பரவுவதற்கும் மனம் இடந்தர வேண்டும் பிச்சை யெடுப்போர் கேட்டுக் கொடுப்பவரும் உளர்; கேளாமல் மனமிரங்கி ஈவோரும் உளர் ஐயோ பாவம்! என்று வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டுமே இரக்கங் காட்டிச் செல்வோரும் மனிதர்தாம். இதனை வாசா கைங்கர்யம் என்பர். மஹாவிஷ்ணு திருமகளைத் தன் மார்பில் வைத்தமைக்கு இரக்கங் காட்ட வேண்டும் என்பதை உணர்த்தவோ?

அடிகளார் கூறுகின்ற அருள் நிலைக்குச் செல்வதற்கு நினைப்பு மறப்பற்ற மௌனம் கூடவேண்டும். இது சாதனையின் மூலமே பெறக் கூடியதாகும் இதை மனோ தத்துவம் என்பர். மனம் ஒருமைப்பாடு அடைந்தவுடன் அருள் நாட்டங்கொள்ளாவிடில் சித்திகள்பெறும் நிலை ஏற்படும். மனோவசியக் கலையை மேனாட்டினர் மெஸ்மரிசம் என்றும், பிறரைத் தூங்கவைக்கும் கலையை ஹிப் நாடிஸம் என்றும் கூறுவர்.

ஒளி தருவது விளக்கின் இயல்பு. அவ்வொளியைப் பயன் படுத்து வோரின் தன்மைக்கேற்ப பயன் தருகிறது. விளக்கின் துணைகொண்டு வழி காண்போரும், படித்துப் பயன் பெறுவோரும், நற்றொழில் செய் வாரும் உளர். பொய்க் கணக்கு எழுதுதல் போன்ற தீயனவற்றிற்குப் பயன் படுத்துவோரும் உளரன்றோ? ஆக இவையனைத்திற்கும் விளக்கு ஒளி தரவேண்டும். அதுபோல, சித்தி நிலை முத்தி நிலைகளாகிய எந்நிலை பெறவேண்டினும் குரு மொழியாகிய ஒளி விளக்குப் பெற வேண்டும். அவ்விளக்கு அணையாமல் எரிய மனம் ஒருமுகப்பட வேண்டும். அம்மனத்தை ஒருமுகப்படச் செய்வதற்குச் சாதனை அவசியம் வேண்டும். அதுவே மௌன சாதனையாகும். மனோதத்து வத்தில் புறமனம் அகமனம் என இருவகையுண்டு. ஐம்பொறிகளின் வாயிலாக ஐம்புலன்களோடு தொடர்பு கொள்வது அகமனம். இரண்டையும் தவிர்த்து அறிவினால் அறியப்படுகின்ற நிலையே பெரிய மௌனமாகும்.

"பெரிய மௌனத்தின் வைப்பு" என்பர் தாயுமான அடிகளார், வைப்பு என்பதற்குப் புதையல் என்பது பொருள். இப்புதையல் மானிட உடல் தாங்கிய ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இருக்கின்றது, இதை யுணர்ந்து பெற்றவரே அறிஞர். முற்காலத்தில், மக்கள் தாம் சேமித்து வைத்த பொருள்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்கத் தகுந்த பாதுகாப்புப் பெட்டக வகைகளின்மையால், பாத்திரங்களில் இட்டு

குறிப்பாக பூமியில் குழிதோண்டி புதைத்து வைப்பர். அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவரைச் சார்ந்தோர் அறியாமையினுல் அதுகிடந்து, பிற்காலத்தில் யாவரேனும் அவ்விடத்தைத் தோண்டுகின்றபோது கண்டெடுப்பதுண்டு. புதைந்து கிடப்பதனுல் புதையலாயிற்று.

உதாரணமாக ஒரு குடிசை வீட்டில் வாழ்கின்ற ஏழைக் குடும்பத்தினரிடம் சென்று, ஐயா! உங்கள் வீட்டில் புதையல் இருக்கின்றது என்று சுட்டிக்காட்டி அதேபோல் அங்கு புதையல் கண்டெடுத்தால அவ்வேழையின் ஆனந்தத்திற்கு எல்லே காண முடியுமோ? அங்கனமே குருமார்கள் அறிவில் ஏழையாக இருக்கும் மாணுக்கனுக்கு உண்மைப் பொருளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ருர். மௌன நிலையைப் போதித்து, மனமாகிய பூமியினின்றும் எண்ணங்கள் என்னும் மண்ணைத் தோண்டி வியக்கத் தகுந்த புதைப் பொருளைக் கண்டெடுக்கச் செய்கின்ருர். மண்ணைத் தோண்டுதல் என்பது மௌனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது எழும் எண்ணங்களை அகற்றுவதாகும். இங்ஙனம் அகற்ருதவரே அறிவில் ஏழையர் ஆகின்ருர். அடிகளார் இப்பாடலில், "தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான்" என தன்னைத்தானே அறிவிலி என்று கூறிக் கொள்கின்ருர். இது சான்ருேரின் இயல்பு.

மௌனநிலை கூடிய பின்னரே அறிவை அறியவியலும். மௌன குருவானவர் தனக்கு வாக்கு மவுனம், செயல் மவுனம், மனே மவுனம் ஆகிய மூவகை மௌனத்தின் தன்மையினையும் உணரச் செய்ததாகவும் அதனை நித்தமும் சாதித்து வந்ததாகவும் கூறுகின்ருர்.

சித்த மவுனி வடபால் மவுனிநம் தீபகுண்ட
சுத்த மவுனி எனுமூவ ருக்குந் தொழும்புசெய்து
சத்த மவுன முதல்மூன்று மோனமுந் தான்படைத்தேன்
நித்த மவுனமல் லால்அறி யேன்மற்றை நிட்டைகளே.

மௌனத்தின் நிலைநின்று மனே தத்துவத்தை அறிந்தபின்னர் அறிவு (ஞானம்) எனும் தன்மைக்குப் பயணமாகின்றனர். பாசி படர்ந்த குளத்தில் கல்லெறிந்தால் பாசி அகன்று நன்னீர் தென்படுவது போல, குருமொழியாம் ஒருமொழியைக் கொண்டு தூய அறிவு நிலையைப் பெறுகின்றனர். ஒரு மொழியினின்றும் பிரகாசிக்கும் பூரண சந்திரனின் பேரொளியே ஞானம் என்று அநுபூதிமான்களும் ஞானியரும கூறுகின்றனர். "இந்நிலை யடைவதற்கு என்னெஞ்சத்தின் நினைப்பு ஒழியாதிருக்கின்றேனே" என்கின்ருர் சுவாமிகள்.

நெஞ்சத்தின் நினைவுகளகற்றிய ஞானிகளே ஞானத்தின் தன்மையை எடுத்து மொழிந்தனர். "தாமின்புறுவது உலகின்புறக் கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந் தார்" என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கிணங்க, மௌன குருவானவர் தாயுமான அடிகளாருக்கு மனம் கனிந்து ஒரு மொழியை அருளினர். இதனை அடிகளார் "கற்றையஞ் சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி கனிவிக்கவந்த கனிபோல் கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவினெடு கனிவாய் திறந்தும்" என்று கூறிய திருவாக்கினுல் அறிகின்ருேம். தானுகக் கனிந்த கனியாகிய மௌனகுருவானவர் தாயுமான அடிகளாரைக் கனிவிக்கும் பொருட்டு உளங்கனிந்து தன்னுடைய கனிவாய் திறந்து, "அது இந்த நெறி" எனச் சுட்டிக்

காட்டி யிருக்கின்றார். அது எந்தக் கனியாக இருக்கும்? திருமூல நாயனார் விளக்குகின்றார்.

ஒன்றுகண் டேனிவ் வுலகுக் கொருகனி
நன்றுகண் டாயது நமச்சிவா யக்கனி
மென்றுகண் டாலது மெத்தென் றிருக்கும்
தின்றுகண் டாலது தித்திக்குந் தானன்றே.

உலகுக்கு ஒரே கனியாகியதும் ஞானிகள் சுவைத்து இன்புற்றது மாகிய நமச்சிவாயக் கனியாக மாறுவதற்கு ஐயனே! நீ மகிழ்ந்து ஒரு சொல்லை அருளினீரே! அதனை நினைந்து மனம் உருகவில்லையே! என்பதை, "ஞானமெனுந் தன்மைபேச உன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொரு சொல் உரைத்தனையே அதனைஉன்னி உருகேன்" என்று மொழிந் துள்ளார். எங்ஙனம் உருக வேண்டும்? என்பதையும், அங்ஙனம் உருகிய அன்பர்களுக்கு அமிர்த சஞ்சீவிபோல ஆனந்த மழை பொழிந்து இறைவன் அருளினன் என்பதையும், "என்பெலாம் நெக் குடைய" என்ற பாடலில் விளக்கியுள்ளார். ('யோகாசன ஆலய விஜயம்' மலர் 7, இதழ் 9-ல் விளக்கம் காண்க.) எலும்புகள் நெகிழ, உடல் இளகி தசைகளெல்லாம் தளர்வுற, மயிர்க்கால்கள்தோறும் கூர்ச்செறிய, அனலிலிட்ட மெழுகுபோல மனம் கரைந்துருக வேண் டுமாம். "நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே புக்கு நிற்கும் பொன் னார்சடை மேனியன்" என்பார் திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

இவ்வாறு மனதைக் கரைந்துருகப்பண்ணி ஒருமொழியின்மீது உணர்வைப் பலப்படுத்தி பசுமரத்தாணிபோலப் பதிந்திருப்பின், அதி னின்றும் ஒளிவிடும் பேரொளியைக் காணலாம். அவ்வமயம் மேற் கூறிய ஏழை புதையலைப் பெற்று மகிழ்ந்ததைப்போல அளப்பரும் வியப்படையலாம். ஏழை வறுமையினின்றும், இருளினின்றும் விடு படுவதுபோல, சாதகன் வினைகளினின்றும், எண்ணாத எண்ணமெல் லாம் எண்ணி எண்ணி ஏங்கும் நெஞ்சத்தினின்றும் விடுபட்டு, திருவரு ளின் துணைகொண்டு 'பிரம்மம்' எனும் பெரும் புதையலைக் கண்டு பெருவாழ்வு வாழலாம்.

இப்பெரு நிலைக்கு யான் ஆளாகும்பொருட்டு ஐயனே! நீ மகிழ்ந்து கொடுத்த ஒரு சொல்லை நினைந்து இருக்க என் மனம் இடந்தரவில்லையே! என் மனமென்ன வலிமை மிக்க கல்லோ? மரமோ? இரும்போ? வைரந்தானோ? அல்லது மண்ணாங்கட்டியோ? என்பதை சுவாமிகள், "உன்னெஞ்ச மகிழ்தொருசொல் உரைத்தனையே அதனை உன்னி உருகேன் ஐயா! வன்னெஞ்சோ இரங்காத மரநெஞ்சோ இரும்பு நெஞ்சோ வயிரமான கன்னெஞ்சோ எனது நெஞ்சம் கருதிற் றானே" என இப்பாடலின்வழி கேட்கின்றார்.

மனதைக் குரங்குக்கும் பஞ்சுக்கும் மற்றும் சலனப் பொருள்களுக் கும் ஒப்பிட்டுப் பேசுவர். மனதின் தன்மையே அசைந்துகொண் டிருப்பதாகும். இவ்வித மனதை எந்நிலையிலும் தன்னிலைப்படுத்துவதே சாதகரின் குறிக்கோளாகும். இத்தகையோர் உலகம் உள்ளளவும் போற்றப்படுவர். அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் தாம் கொண்ட கொள்கைக்கு எவ்வித இடையூறுவரினும் பிறழாதிருந்தமையாலேயே திருத்தொண்டர் மாக்கதையில் தனியிடம் வகிக்கின்றனர். அவர்க ளுள் வஞ்சகனுக்கும் வணக்கம் செலுத்தி உயிர் துறந்ததோடு அவ்

வஞ்சகனுக்கு வாழ்வளித்த மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் வரலாற்றினைக் காண்போம்.

தென்பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில் சிறப்புடன் விளங்கிய திருக்கோவலூரில் மலாடர் என்னும் மரபினைச் சார்ந்த மன்னர் ஒருவர் ஆட்சி செலுத்தி வந்தார். அறத்திலும் மறத்திலும் வெற்றி வேந்தராய்த் திகழ்ந்தார். "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" என்னும் பொய்யாமொழிக்கிணங்க, சிவனடியார்களின் திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருள் எனறு கருதி வாழ்ந்தார். எனவே அவருக்கு மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்ற பெயரே நிலைத்தது.

"அரசியல் நெறியின் வந்த அறநெறி வழாமல் காத்து
வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி
உரைதிறம் பாதநீதி ஓங்குநீர் மையினின் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையான் அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்.

சிவாலயங்களின் வழிபாட்டிற்கும் திருவிழாக்களுக்கும் பொருளை வரைவின்றி வழங்கி வந்தார். சிவனடியார்களை தமக்கு உறுதுணையாகவும் கொண்டார். தம்மிடமுள்ள பொருளனைத்தும் சிவனடியார்க்கே உரியவை எனக் கருதுபவர். இவரது ஆட்சியின் செம்மையைக் கண்டு முத்தநாதன் என்னும் அரசன பொருமை கொண்டான். அதன் காரணமாக எதிர்த்துப் போரிட்டான். ஒருமுறையன்று பலமுறை தோல்வியே தழுவினான். மெய்ப்பொருள் நாயனார் திண தோள் வலிமையினால் முத்தநாதன் தன் யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை யாவும் இழந்தான். மெய்ப்பொருளாரின் வலிமையறியாது வலிந்து புகுந்த முத்தநாதன் இப்போது அவரின் வலிமையை நன்கு அறிந்து கொண்டான். "என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" எனவிருக்கும் மெய்ப்பொருள் நாயனார் போன்றோர்க்கும வலிய துன்பம் வருவது விதியின் விளையாட்டோ? ஆம்! பழம் கொடுக்கும் மாமரத்துக்கே கல்லடி கிடைக்கும். பயன் தராத எட்டி மரத்தை யாராயினும் எட்டுவரோ? அங்ஙனம் நல்லார்க்குத் துன்பம் வருவது இயற்கையே.

மெய்ப்பொருளார் புறப்பகையைக் கைவாளால் கடிந்தவாறு காமம் முதலிய உட்பகைகளையும் ஞானவாள் கொண்டு அறவே வீழ்த்தி வந்தார். தோல்வியைத் தழுவிய முத்தநாதன உறக்கங் கொள்ளவில்லை. 'மெய்ப்பொருளாரை நேரில் போரிட்டு வெல்ல முடியாது' என்ற முடிவுக்கு வந்தான. நரிபோல வஞ்சகம் செய்தே வெல்ல வேண்டும் என்று தீவிர சிந்தனை செய்தான். சிவனடியார்களிடத்து மெய்ப்பொருளார் அளவற்ற அன்புகொண்டிருந்ததை அறிந்தான். நெஞ்சத்தில் வஞ்சனை வைத்தான். நெற்றியில் நீறு பூசினான். சிவனடியார்போல வேடந் தாங்கினான. உடைவாளைப் புத்தகம்போல பையில் வைத்து மறைத்துக்கொண்டான். திருநாவலூர் நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

சிவனடியார் யாவராயினும் உத்தரவின்றி உள்ளேவர அனுமதித்திருந்தமையால் மெய்ப்பொருளார் அரண்மனைக் காவலர் பொய்த்தவ வேடங் கொண்டானையும் சிவனடியார் என வணங்கி வழிவிடுத்தனர். தடையின்றி பல வாயில்கள் கடந்து சென்றான் வஞ்சகன். மெய்ப்பொருளார் அரிதுயில் கொண்டிருந்தமையால் மெய்க்காவலராகிய தத்தன், காவல் பூண்டு நின்றான். சிவனடியார் வேடத்தில் வந்த

முத்தநாதனைக் கண்டதும் வணங்கி நின்று, "அடிகளே! மன்னவர் துயில்கொண்டிருக்கின்றார். சமயமறிந்து செல்வீராக!" எனப் பணிவுடன் கூறினான். தத்தனின் தடைமொழி கேட்ட முத்தநாதன், "நான் மன்னருக்கு வீடுபேறளிக்கவல்ல நல்லுரை கூற வந்திருக்கிறேன். தடை செய்யாதே! என்று கூறி உள்ளே புகுந்தான்.

பொன் கட்டிலில் துயில்கொண்டிருந்த மன்னன் அருகில் அரசமாதேவி அமர்ந்திருந்தாள். அடியவரின் வருகையால் எழுந்துநின்று வணங்கி தன் கணவராகிய மன்னரை எழுப்பினாள். விழித்தெழுந்த மெய்ப்பொருளார் வஞ்சகனை உண்மைச் சிவனடியார் என்றே கருதி தலைமேல் இருகைகளைக் கூப்பி வணங்கினார். சுவாமி! தாங்கள் எழுந்தருளிய திருவுளம் எதுவோ? எனப் பணிவுடன் கேட்டார். உங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமானால் உரைக்கப்பட்டதும், உலகிலேயே கிடைக்கப்பெறாததுமாகிய ஆகம நூல் ஒன்று உங்களுக்குக் கூறுவதற்காகக் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன் என்றான் வேடதாரியான முத்தநாதன்.

"மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன
இங்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ? என்றுகூற
உங்கள்நா யகனார் முன்னம் உரைத்தஆ கமநூல் மண்மேல்
எங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தேன் இயம்ப என்றான்."

மெய்ப்பொருள் நாயனார் அதனைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டவராகி, "பேறு எனக்கு இதன்மேலுண்டோ பிரான் அருள்செய்த இந்த மாநில் ஆகமத்தை வாசித்தருள் செய்ய வேண்டும்" என்று பணிந்து கூறினார். முத்தநாதன் வஞ்சிக்க வந்தவனாதலால் அரசி இல்லாமல் நீயும் நானும்மட்டும் தனியிடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்றான். மன்னன் தன் தேவியை நோக்கினார். குறிப்பறிந்த அரசியார் அந்தப்புரம் ஏகினாள். பொய்த்தவ வேடங்கொண்ட முத்தநாதனை மன்னர் உயர்ந்த இருக்கையில் அமரச் செய்தார். தாம் நிலத்திலேயே அமர்ந்துகொண்டு இனித் தாங்கள் அருளிச் செய்க! என்றார். முத்தநாதன் பையைத் தன் மடிமீது வைத்துப் புத்தகம் எடுப்பான்போல நடித்தான். இறைவனே அருளிய வேத வாக்காகிய ஆகம நூலுக்குத் தலைவணங்கி வணக்கம் செலுத்தினார் மெய்ப்பொருள் நாயனார். உடனே ஒளித்து வைத்திருந்த உடைவாளை எடுத்துத் தான் முன்னர் கருதி வந்த அக் கொடியசெயலைச் செய்து முடித்தான். ஆயினும் நாயனார் "மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்" என்று கருதி அவ் வஞ்சகனை வணங்கினார்.

"கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதில்
பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் நினைந்தஅப் பரிசே செய்ய
மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப் பொருள் எனத்தொழுது வென்றார்"

மெய்ப்பொருளாளரின் மனப் பக்குவத்திற்கு எல்லைகாண வியலுமோ? "தேடாத தேட்டினரே செங்கைத் துலாக்கோல்போல் வாடாச் சமநிலையில் வாழ்வார் பராபரமே" என்று தாயுமானவர் மொழிந்தவாறு நாயனாரின் உள்ளத்தில் சற்றேனும் சலனம் ஏற்படவில்லை, மாறாக தவ வேடத்தையே மெய்ப்பொருளாகக் கண்டு வணங்கி ஐந்தெழுத்தை ஓதினார்.

தவ வேடத்தின் உள்ளே தன் வஞ்சகச் செயலை மறைத்த முத்த நாதன் உள்ளே சென்றதும் அங்கேயே தன் மனத்தை வைத்திருந்த மெய்க்காவலரான தத்தன் மிக விரைந்து உள்ளே புகுந்து தன் வாளினால் அவனை வெட்ட ஓங்கினான். இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோட இருந்த நாயனார் தமது நீண்ட கையினை நீட்டி "தத்தா! நம்மவர் அவரை ஒன்றும் செய்யாதே! எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார், தத்தனும் மன்னரின் கட்டளையேற்று வீழ்ந்த மன்னரைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு அரசே! இனி யான் யாது செய்தல் வேண்டும் எனக் கண்ணீரொடு கேட்டான். நாயனார் கூறுகின்றார்; எம்பிரானுடைய அடியவராகிய இவருக்கு யாதொரு தீங்கும் நேராதவண்ணம் காவலுடன் சென்று கொண்டுபோய் விட்டுவிடு என்றார். என்னே இவரின் மனப் பான்மை !

"இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்"

என்ற தெய்வப் புலவரின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தார் நாயனார்.

நாயனாரின் அன்புக் கட்டளை ஏற்ற தத்தன் முத்தநாதனை பாதுகாப்போடு அழைத்துச் சென்றான். முத்தநாதனின் கொடுஞ் செயலையறிந்தவர்கள் எம் மன்னனுக்குத் தீங்கு செய்த இப் பொய்த்தவ வேடத்தானைக் கொல்வோம் எனச் சூழ்ந்து கொண்டனர். தத்தன் அவர்களைத் தடுத்து, "இத் தவன் போகப் பெற்றது அரசனது ஆணை" என்றார். யாவரும் அஞ்சி விலகினர். முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக் கடந்து சென்று விட்டுவிட்டுத் திரும்பினான். அரண்மனை அடைந்த தத்தன் அரசன்முன் சென்று பணிந்து அரசே! தவவேடங் கொண்டதனாலேயே தங்களை வென்றவனுக்கு எவ்வித தீங்கும் நேராமல் கொண்டுபோய் விட்டு வந்தேன் என்றான். அந்த நற்சொல்லைக் கேட்பதற்காகவே உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த நாயனார் மிகவும் மகிழ்ந்து தத்தனை நோக்கி, ஐயனே! இன்றைக்கு நீ செய்த பேருதவியைப்போல வேறு யாவர் செய்யவல்லார்? என்று பெருங் கருணை கூர்ந்தார்.

நாயனார் மனைவியாரையும், தமக்குப்பின் அரசாள்வதற்குரிய இளவரசர், அமைச்சர் ஆகியோரையும் அருகில் அழைத்து "நீங்கள் யாவரும் திருநீற்றினிடத்து வைத்த அன்பைப் பாதுகாத்து உலகிலே கொண்டு செலுத்தக் கடவீர்! என்று உறுதிமொழி கூறி ஐந்தெழுத்தை ஓதி இறைவனடியை மனத்துட் கொண்டார்.

அரசியல் ஆயத் தார்க்கும் அழிவுறும் காதலார்க்கும்
விரவிய செய்கை தன்னை விளம்புவார் விதியினாலே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீர்என்று
புரவலர் மன்று ளாடும் பூங்கழல் சிந்தைசெய்தார்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் தான் கொண்ட கொள்கையில் தளரா உறுதிகொண்டு செயல்பட்டதனால் இறுதி காலத்தில் காணரிய காட்சி கிடைக்கப்பெற்று அதில் இரண்டறக் கலந்தார். நாயனார் தன் கொள்கையில் சற்றேனும் பிறழாதிருந்தமைக்குக் காரணம் மனம் தன் வயப்பட்டதே யாகும்.

தாயுமான அடிகளார் தன்னுடைய மனம் தனக்கு இணக்கந் தரவில்லை என்பதால் மரத்துக்கும் இரும்புக்கும் வயிரத்துக்கும் கல்லுக்கும் மண்ணுங்கட்டிக்கும் ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றார். மற்றுமோர் பாடலில், "கல்லேனும் ஐயஒரு காலத்தில் உருகும் என் கல்நெஞ்சம் உருகவில்லையே!" இத்தகைய கருணைக்கிணங்காதவன் மனத்தைப் படைத்த பிரம்மனும் ஒரு கடவுளோ? பரம்பொருளே! நீ வானமாய் நின்று இன்ப மழையாய்ப் பொழிந்து என்னை வாழ்விப்பது உன் செயல் ஐயா! துன்மார்க்கச் செயலுடைய பிள்ளையானாலும் பெற்ற தாய் தள்ளி விடுவாளோ? எனக்குச் சொல் திறமை வேண்டாம் ஐயனே! மௌனியாகச் சும்மா இருப்பதற்கு அருள்வாய்! என்று இறைஞ்சுகின்றார்.

சுவாமிகள் இப் பாடலில் நெஞ்சத்தின் நினைப்பொழியாத அறிவிலியாகிய எனக்கும் ஞானத்தின் தன்மையை எடுத்து மொழிய ஒருசொல் உணர்த்தினீரே! அதனை நினைந்து உருகாத என்மனம் கடினத் தன்மையை ஒத்திருக்கின்றதே என ஏங்குகின்றார்.

WINGS OF DIVINE WISDOM

by YOGI SIVALINGAM—U. S. A.

Strict your mind, Strict your spiritual practices,
Strict your faith, strict your works,
Strict to do anything without any creations,
Strict your life for the spiritual lovings.
Don't give up the spiritual practices,
Don't give up your early wake up mornings,
Don't give up your eating proper diets,
Don't give up your faiths, trusts, beliefs.
One inch self-improvements take time to practice—several years,
One drop semen equals sixty drops pure blood,
One inch falls down from your practices, the mind loses 5 years practices,
One concentration work gives you great pyramid strength so don't concentrate upon many thoughts,
Watch always your heart-beats,
Watch always your breath in-out goings,
Watch always your Divine love,
Watch always your Spiritual practice improvements.
Develop your great giant spiritual strength,
Develop your great progress,
Develop your Self-understandings,
Develop your great Power for the humanity.*

பதார்த்த குண போதினி

மூலிகை குணனுபவத்தை விளக்கும் சிறந்த நூல்

வைத்திய ரத்தினம் வி. பலராமய்யா, பி.ஏ., பி.எல்.,
மாவட்ட நீதிபதி (ஓய்வு)

நீர் வகை

ஆற்று நீர் :—பொதுவாக உடலுக்கு நன்மை பயக்கும்.—தாம்பிர பரணி நதியின் நீரினல் க்ஷயம், சுவாச ரோகம், எலும்புருக்கி முதலிய கடுமையான பிணிகள் நீங்கும். கங்கா நதியின் நீரும் அப்படியே.

குளத்து நீர், ஏரி நீர் !—பலவித நோய்களை உண்டாக்கும். அதிலும் தாமரை, அல்லி முதலிய கொடிகளால் மூடிய குளத்து நீர் கடுமை யான நோய்களை உண்டாக்கும்.

கிணற்று நீர் !—கிணற்றில் அடிக்கடி நீரை வெளிப்படுத்தி அடியில் வரும் ஊற்று நீரை உண்டால் நன்மை பயக்கும். இல்லாவிடில், மயக்கம், சோபை, தேக அழற்சி, உஷ்ணம் முதலிய நோய்களை உண்டாக்கும்.

கரும்பாறை நீர் :—வீரிய விருத்தி, புத்தி, அழகு உண்டாகும். சோபை, வாந்தி, பெரும்பாடு, பித்த சுரம், நீர்க்கடுப்பு இவைகளைப் போக்கும்.

அருவி நீர் :—பொதுவாக உடலைப் பலப்படுத்தும்.

நண்டுக்குழி நீர் :—நீங்காத விக்கலுக்கு இந்நீரை எடுத்து வேளைக்கு ½ கோப்பை வீதம் 3 மணிக்கொருமுறை கொடுக்கவும்.

நீராகாரம் :—பழைய சோற்றில் ஊறிய நீர், வடித்த புழுங்கலரிசி சோற்றில் வடித்த கஞ்சி ஒரு பாகம், காய்ச்சி ஆறிய தண்ணீர் நான்கு பாகம் கலந்து வடி சாதத்தில் இரவில் ஊற்றிவைத்து மறுநாள் புளித்த சாத நீரையே நீராகாரம் என்பர். இதை வெறும் வயிற்றில் வேண்டிய அளவு குறைவாக உப்பு சேர்த்து சாப்பிட சுக்கிலம் பெருகும்; அழகைத் தரும். பல ரோகங்கள் போகும்.

கடல் நீர் :—பெரு நோய், உடல் வலி, உதிரச் சூலை, குஷ்டம், வாத குன்மம், நீராமை கட்டி, மகோதரம், நடுக்கு வாதம், நாக்கு பிடிப்பு, சந்தி தோஷம், மலசலக் கட்டு இவைகள் அறும். ஷை நீரை காய்ச்சி, கொதிக்க வைத்து சாப்பிட வேண்டும்.

வாழைக்கிழங்கு நீர் !—வாழை மரம் வெட்டிய பிறகு அதன் அடிக் கிழங்கில் 4 அங்குல அகலம் 4 அங்குல ஆழம் குடைந்து பள்ளம் செய்து அதன்மேல் மண் தூசு விழாமல் மூடிவைத்து 12 மணி நேரம் கழித்துப் பார்க்க அக் குழியில் நிறைய தண்ணீர் நிறைந்திருக்கும். அதை ஒரு புட்டியில் அடைத்து மூடி வைக்கவும். ஆனல் புட்டியில் கால் பங்கு அளவு காலியாயிருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடின் மேல் மூடியைத் தூக்கி எறிந்துவிடும்

4 தேக்கரண்டியளவு இந்த நீருடன் பொறித்த வெங்காரம் 4 சிடிகை கலந்து 6 மணிக்கொருமுறை உள்ளுக்குக் கொடுக்க நீரடைப்பு 2 நாட்களில் தீரும். ஒரு மிளகளவு வெத்திலைக்குப் போடும்

சுண்ணும்பையும் அதில் கலந்து சாப்பிட வேகமாக நீரை உடைக்கும்; நீர் கடுப்பு தீரும். தேகத்துக்கு வன்மையை யுண்டாக்கும்.

இளநீர் :—இதுவும் நீரைப் பிரிக்கும்; ரத்தத்தை சுத்தி செய்யும்; உடல் உஷ்ணத்தை எடுக்கும்: பித்தம் வாந்தியை குணப்படுத்தும்.

இதில் எலுமிச்சம் பழச்சார் கலந்து சாப்பிட மிகவும் மதுரமாயிருக்கும். அதிதாகத்தை உடனே குறைக்கும்.

விக்கலுக்கு சிலாசத்து பற்பத்தை இளநீரில் சாப்பிட உடனே நிற்கும்.

இளநீரை வெறும் வயிற்றில் சாப்பிடுதல் கூடாது அப்படி உண்டால் பசி அற்று குன்ம நோயுண்டாகும்

உணவுக்குப் பிறகு சாப்பிட பல நோய்கள் தீரும். உடல் மினுமினுக்குமென்க.

வெந்நீர் :—பச்சை ஜலம் எப்பொழுதும் சாப்பிடுதல் கூடாது. நோய்களை உண்டாக்கக்கூடிய பலவித கிருமிகள் நீரில் இருப்பதால் நன்றாக கொதிக்க வைத்து சூட்டுடனாவது அல்லது ஆறியபிறகாவது சாப்பிட வேண்டும். நெய்யை உருக்கி மோரைப் பெருக்கி நீரை சுருக்கி சாப்பிடின் நமன் அருகே வரமாட்டான் என்பது பெரியோர்கள் மொழி.

உணவு அருந்துமுன் நீர் சாப்பிடின் பசியை அடக்கிவிடும். உணவு முடிந்த பிறகு நீர் அருந்துதலே சிறந்தது சிலர் ஒரு கைப்பிடி அன்னம் உண்டதும் தண்ணீர் குடிப்பர். அடிக்கடி மத்தியில் நீர் அருந்துதல் கூடாது. அதனுல் உடல் தூலமாகும்.

தாம்பரப் பாத்திரத்தில் காய்ச்சிய நீரை வைத்து சாப்பிடுதல் நன்று. அதைக்காட்டிலும் இரும்பு கெண்டியில் காய்ச்சி ஆறியபிறகு சாப்பிடுதல் நன்று. இது இரத்தவிருத்தி தாதுவிருத்தி, நாம்புகளுக்கு பலத்தையும் கொடுக்குமென்க.

(தொடரும்)

YOGASANAS

Translated version of Mr. E. S. Rangaswami's

A great exponent of Yagasanas

By Sri R. Meharbabu, B.Sc., M.A., B.T.

(Continued from previous issue)

PATHTHA PADMASANA

Sit steadily in Padmasana pose for a few minutes. In this same position, bring the left hand through your back and hold the fingers of left foot which is seated on right thigh. In the similar manner bring the right hand through back side and hold the fingers of right foot which is seated on left thigh. Sit straight and focus your sight on the tip of your nose for a few minutes. This is called Paththa Padmasana.

By doing this mind and senses could be made self commanded. This is the foundation for the chapter Pratyahara—a branch of eight folded yoga. In this position all the 72,000 pulses, nerves and senses are controlled and helps in secure self commanding position. Another type of the same kind of asana was also being practised by Siddhas or Sages from ancient times, it is called Siddhasana.

SIDDHASANA

Sit over a carpet which is on the floor. The heel of left foot is to be placed under the genital organ and the heel of right foot is to be placed over the genital organ. Both the knees are to be seated on the spread. Then the hands are to be stretched as in the case of Padmasana. Focus the eye sight at the junction of the eye brows or on the tip of nose. Practise it for a few minutes.

By doing this asana the back bone, spinal chord and pulses work more effeciently with full spirit. The student secures disciplined mind and brings the senses under his control.

(To be continued)

YOGA FOR STUDENTS

The students strength more in numbers than the previous year on the inauguration of Yoga class for the succesive fifth year, held at the Muthialpet High School, Madras on 23rd July, 1978 showed the enthusiasm and encouragments of the students community of the School. The function commenced with Prayer. Mr. T. S. Kalyensnndaram, the South Madras Secretary, Yogasana Alayam took the chair and emphasised at length the need for the students disceplline for their own life as well as for the nation and explained how YOGA can offcetively help to achieve this. Mr. V. A. Gangaraj, Librarian, Yogasana Alayam, enumerated the benefits of Asanas, particularly to students, while the old students demonstrated selected Asanas.

Mr. Murugesapandian. B.E., Dy. General Secretary, Yogasana Alayam advised the students to avail the good opportunity extended by the Alayam.

Mr. T. S, Ramu, B.A., B.T., the Assistant Head Master of the school welcomed the gathering and highly appreciated the sincere service of Yogasana Alayam and assured that the school will do all necessary assistance for the success of the Yoga class.

Mr. N. Rajendran, the teacher-in-charge of YOGA class gave vote of thanks. The function came to an and with Prayer.—T.S.K.

TOBACCO LICKS THE LIPS BUT BITES THE LUNGS

KALPA

1. Habits are two. One is good and the other bad, Habits either good or bad once cultivated will be too strong to be broken. There is a saying, 'the habits of the cradle last till the grave.' Cultivation of good habits shows that the mind is able to resist the temptations, Bad habits are due to individual weakness to temptations. We are to be proud that we, the human beings are endowed with a special power to understand and decide what is good and bad. The same power cannot be found in the animal and vegetable kingdom.

2. One such bad habit, an individual fall a victim, is smoking. In India tobacco is smoked in the form of beedies, cigarettes cigars, pipes and hookas.

3. Smoking is not only a hazard to the smoker but also to those who inhale air containing the exhaled smoke. Doctors have long said that smoking is a health risk but a recent study has shown the risk is the same even to a non smoker who breathes the air polluted by smokers. Sitting along with cigarettes smokers in a poorly ventilated room, in the cinema hall, in the train, an innocent non-smoker is unwittingly involved in "passive smoking". By breathing the air polluted by tobacco smoke, it is said that a passive smoker absorbs carbon monoxide, a poisonous component in tobocco smoke, just an actual smoker who absorbs it by directly inhaling the smoke. The carbon monoxide combines with haemoglobin in the blood to form a dangerous substance. The Doctors noticed that sometimes an excessively large increase of the poison in a non-smoker who was sitting between two cigar smokers.

4. Now we will come to smokers. Smoking tobacco whether it be a cigarette, the beedies or the chiroot is undoubtedly one of the widest prevailing forms of drug addition in our society and the world over. Most adults who smoke cigarettes should, by now be well aware of the risks to their health. Parental smoking may be associated with an increased risk that their children will develop respiratory disease. Smoking cigaretts is the great killer because the smoke is saturated with nicotine and chemicals which coat your lungs with liquid tar and cause much irritation. Women are told that they may damage the health of their unborn child if they smoke during pregnancy. If the mother or father smokes, the child will be more likely to smoke or rather tempted to smoke when it grows up.

—(Continued)

விருதுநகரில் சுவாமிகளின் வேதாந்த முரசு

யோகாசன ஆலய தலைவரும் நிறுவனருமான உயர்திரு கோ. மு. சுவாமி அவர்கள் 30—7—78 அன்று விருதுநகருக்கு வருகை தந்தனர். ஆலய அன்பர்கள் அன்புடனும் பக்தியுடனும் வரவேற்றனர். அன்று மாலை 6 மணிக்கு யோகாசன ஆலயத்தில் ''உள்ளுணர்வு'' என்னும் பொருளில் சிறப்புரை யாற்றினார்கள். யோ. ஆலய அன்பர் திரு. N. இராஜா சந்திரசேகரன் B.A., B.L., அவர்கள் வரவேற்புரையும், விருதுநகர் கிளைச் செயலாளர் திரு. M. P. A. S. நடராஜன் அவர்கள் நன்றியுரையும் நவின்றனர்.

2—8—78 இரவு 6-30 மணிக்கு, அன்னை கஸ்தூரிபாய் காந்தி சேவா சங்கத்தினர் அன்புடன் அமைத்துக்கொடுத்த கூட்டத்தில், சுவாமிகள் ''சும்மா இரு'' என்ற தலைப்பின்கீழ் மகாத்மா காந்தியடிகளாரின் ஆன்மீக வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டு அருளுரையாற்றினார்கள். திருமதி மங்களேஸ்வரி வரவேற்க திருமதி R. சுசீலா நன்றி பகன்றனர்.

இந்து சமய வளர்ச்சிக் கழகத்தினர் அமைத்துக் கொடுத்த சிறப்புக் கூட்டத்தில் 5—8—78 இரவு 6-30 மணிக்கு ''மரணமில்லா பெருவாழ்வு'' என்னும் பொருளில் சுவாமிகள் வேதாந்த விளக்கச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். சங்கத் துணைத் தலைவர் திருமதி N. பொன்னுவுடையம்மாள் வரவேற்புரையும், செயலாளர் திருமதி K. மகமாயம்மாள் நன்றியும் கூறினர்.

''சிவக்கூத்து'' சிறப்புக் கூட்டம்

யோகாசன ஆலய விருதுநகர் கிளையின் சார்பில் 6—8—78 ஞாயிறு மாலை 6 மணிக்கு பெரிய காளியம்மன் கோவிலில் சிறப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. யோகாசன ஆலய விஜயம் ஆசிரியர் புலவர் திரு. பா. ஆழ்வார், யோ. ஆ. மகளிர் பிரிவு செயலரும பிரசாரகருமாகிய செல்வி R. சாந்தி B.Sc., ஆகியோர் அருள் இசை விருந்து அளித்தனர். யோகாசன ஆலய விருதுநகர் செயற்குழு உறுப்பினர் திரு. T. M. M. ராஜாக்கனி நாடார் அவர்கள் கூட்டத்துறகுத் தலைமை வகித்து முன்னுரை நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் உரையாறறுமபோது, யோகாசன ஆலய நிகழ்ச்சி உள்ளத்தை நெகிழச் செய்து மன அமைதியை உண்டுபண்ணி, தெய்வீகத் தன்மை அமைத்துக் கொடுப்பதாக உளநிறைவுடன் எடுத்துக் கூறினார்கள். பினனர் உயர்திரு சுவாமி அவர்கள் ''சிவக் கூத்து'' எனற தலைப்பின்கீழ் இரண்டுமணி நேரம வேதாந்த உட்பொருளை விளக்கிப் பேருரையாற்றினார்கள் (இதன் தொகுப்பு அடுத்த இதழில் வெளியிடப்படும) அவ்வமயம் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்ட குற்றாலச் சுற்றுலா குழுவினரும, விருதுநகரைச் சார்ந்த பல்வேறு சங்கங்களின அனபர்களும, இராஜபாளையம, முகவூர் அன்பர்களும் வருகைதந்து சுவாமி அவர்களின் அருளுரையைச் செவிமடுத்து இன்புற்றனர்.

யோ. ஆலயம் விருதுநகர் மகளிர் பிரிவின் துணைச் செயலர் திருமதி மீராதேவி தியாகராஜன் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்றனர், செயலாளர் திரு. M. P. A. S. நடராஜன் அவர்கள் நன்றி கூறினர். துணைப் பொதுச் செயலாளர் திரு. S. முருகேச பாண்டியன் B E., அவர்கள் யோகாசன ஆலயத்தின் அன்பா பணியை விளக்கிக் கூறினர்.

வேதாந்த வகுப்புகள்

31—7—78, 7—8—78 ஆகிய நாள்களில் இரவு 6-30 மணிக்கு மகளிர் வேதாந்த வகுப்பிலும், 6—8—78 ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கு யோ. ஆலயத்திலும நடைபெற்ற தாயுமானவர் பாடல் விளக்கச் சொற்பொழிவுக் கூட்டத்தில் சுவாமிகள் கலந்து கொண்டனர். அவ்வமயம முறையே திருமதி மீராதேவி தியாகராஜன், திருமதி K. மகமாயம்மாள், மகளிர் மௌன வகுப்புச் செயலர் திருமதி ஜானகி ஆறுமுகம் ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றினர்.

வேள்வி

சென்னையைச் சார்ந்த யோ. ஆலய அன்பர் திருமதி காசியம்மாள் அவர்களின் மகள் திருமதி K. கிருஷ்ணவேணி அவர்களின் இல்லத்தில் சுவாமியவர்கள் வேத வேள்வி வளர்த்தி வாழ்த்தியருளினர்.

தியான வகுப்பும் தாயுமானூர் பாடல் ஆராய்ச்சியும்

சுவாமிகள் விருதுநகரில் தங்கியிருந்த ஒவ்வொரு நாளும் திருமதி K. மகமாயம்மாள் இல்லத்தில் காலை 9-30 மணிக்குத தியானப் பயிற்சியும்; 10-30 மணிக்குத் தாயுமானூர் பாடலின் உட்பொருள் ஆராய்ச்சியும் நிகழ்த்தினூர்கள்.

முகவூரில் சுவாமிகளுக்கு வரவேற்பு

விருதுநகர் அன்பர்கள் புடைசூழ 8—8—78 விடியற்காலை 5 மணிக்கு சுவாமிகள் முகவூர் நோக்கிப் பயணமானூர்கள், முகவூர் அன்பர்கள பேருவகையுடன் வரவேற்றனர். 9-30 மணிக்கு ஆங்கு அமைக்கப்பட்ட கூட்டத்தில் சுவாமியவர்கள் மனோ தத்துவத்தை விளக்கி உரை நிகழ்த்தினூர்கள். முகவூர் கிளை வேதாந்த வகுப்புச் செயலர் திரு. P. தங்கராஜ, சுவாமி அவர்களுக்கு வரவேற்பு மடல் வாசித்தளித்து நனறி நவின்றூர். முகவூர் கிளை அன்பர்களின் அன்பின் முதிர்ச்சியினூல சுவாமி அவாகளோடு புகைப்படம் பிடித்துக் கொண்டனர்.

இராஜபாளையம்

8—8—78 நண்பகல் 1 மணிக்கு இராஜபாளையம் அன்பர்கள் சுவாமிகளின் அருளுரைக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். "மரணமிலாப் பெருவாழ்வு" என்ற தலைப்பில் சுவாமிகள் வேதாந்த விரிவுரை நிகழ்த்தினூர்கள். திரு. சா. பெ. தனுஷ்கோடிராஜா அவர்கள் வரவேற்புரையும் நன்றியும் கூறினூர்கள்.

குற்றுலம்

இராஜபாளையம் அன்பர்களிடம் விடைபெற்ற சுவாமியவர்கள் இரவு 7-30 மணியளவில் குற்றுலம் அடைந்து சென்னை யோகாசன ஆலய சுற்றுலா குழுவினருடன் கலந்து கொண்டனர். (சுவாமியவர்களின் குற்றுல நிகழ்ச்சிகளை, குற்றுலச் சுற்றுலா கட்டுரையிற் காண்க !)

சென்னையிலிருந்து வருகைதந்த யோ. ஆலய சுற்றுலா குழுவினருக்கு விருதுநகர் கோவில கலியாண மண்டபத்தில் நிருவாகிகள் 6—8—78 அன்று இரவு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுத்துதவினர். அன்பர்களின் நன்கொடையால் அனைவர்க்கும் விருந்தோம்பல் செவ்வனே நிகழ்ந்தது.

பட்டம்மாள்
பொருளாளர், விருதை
மகளிர் பிரிவு கிளை.

குற்றாலச் சுற்றுலா

"மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" எனும்

மகரிஷி தாயுமானவரின் திருவாய் மொழிக்கிணங்க, யோகாசன ஆலயம் சுற்றுலா குழு அமைத்துச் செயல்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. குற்றாலச் சுற்றுலா 5—8—78 சனிக்கிழமை இரவு 7 மணிக்கு கொல்லம் மெயிலில் புறப்படுவதற்காக 68 அன்பர்கள் கொண்ட குழு 6 மணிக்கெல்லாம் எழும்பூர் ரயில் வந்து சேர்ந்தனர். பொதுச் செயலர், செயலர், அமைப்பாளர் மற்றும் அன்பர்கள் பலரும் வழியனுப்பி வைத்தனர்.

கூட்டுப் பிரார்த்தனை முடிந்ததும் ரயில் வண்டி தனக்கே உரிமையுடைய குரலில் ஓங்கார ஒலி கொடுத்துக் கிளம்பியது. யோகாசன ஆலய சுற்றுலா குழுவினரை மட்டுமே ஏற்றிக்கொண்ட தனி இணைப்புப் பெட்டி தன் இருபக்கங்களிலும் யோகாசன ஆலய பெயர் பொறித்த கொடியைத் தாங்கிய மகிழ்ச்சியினால் தன் விரைவைத் தொடங்கியது ஓடும் வேகத்தில் சிவ சிவ சிவ சிவ எனும் திருமந்திரத்தின் ஒலி இடைவிடாமல் கேட்கவே, அன்பர்களும் உடன் சேர்ந்து பாடத் தொடங்கினர். இரவு 10 மணிவரை நாமாவளிகளும், தாயுமானார் பாடல், திருப்புகழ் பாடல்களையும் பாடினர். ஒலி பெருக்கி அமைத்துப் பாடினாலும் ரயிலின் சிவ மந்திர ஒலியை எட்டமுடியவில்லை. தூக்கத்தைத் துணை கொண்டவர்கள் தூங்கினர். வென்றவர்கள் தூங்காமல் தூங்கினர். ரயில்மட்டும் விழிப்புணர்ச்சியோடு சிவ மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே சென்றது.

விடியற்காலை 5 மணி. அவரவர் தம் கடமைகளை முடித்து நான் மாடக்கூடலாகிய மதுரையின் வருகையை வழிமேல் விழிவைத்தனர். விடிந்ததும் ஞாயிற்றுக்கிழமை எனவே ஞாயிறு தன் ஆயிரமாயிரங் கரங்களை நீட்டி அன்பர்களை மதுரைமாநகரில் எதிர்கொண்டழைத்தான். அன்பர்கள் தம் இருகரங்களினால் கூப்பித் தொழுது, ரயில் பெட்டிக்கும் நன்றிகூறி இறங்கினர். சுற்றுலா குழுவினரை முன்னின்று நடாத்திச் செல்லும் பெரும் பொறுப்பினை ஏற்றிருந்த திருவாளர் A. S. ஆதிநாராயணன் அவர்கள் ரயில் நிலையத்தில் அனைவரையும் வரவேற்று ராணி மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் இளைப்பாறுதல் பெறச் செய்தனர். அனைவரும் நீராடி உடைமாற்றி பாண்டிமாநகரை வலம்வர ஆயத்தமாயினர். சிற்றுண்டிக்குப் பிறகு முன்னரே ஏற்பாடு செய்திருந்தவாறு சத்திரத்தின்முன் காத்திருந்த பஸ்ஸில் ஏறி அமர்ந்தனர். மதுரைமாநகரைச் சுற்றிக் காண்பித்துக்கொண்டே ஊர்தி 8-45 மணிக்கு திருப்பரங்குன்றம் சென்று அடைந்தது. முருகப் பெருமான் அபயக் கரம்காட்டி ஆட்கொண்டான். குன்றத்தை வலம்வந்து மலைக் குகையில் அமர்ந்து நமசிவாயப் பிரார்த்தனை பாடினர், 9-25க்குப் புறப்பட்டு மீண்டும் மதுரை வந்தடைந்தனர். மாணிக்க மாமலையாம் அன்னை மீனாட்சி அம்மனைக் கண்ணாரக் கண்டுகளித்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தனர் திருவிளையாடல் பலவும் புரிந்த எல்லாம்வல்ல சித்தரான சொக்கலிங்கப் பெருமான் ஆட்கொண்டருளினன். ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் அற்புத சிற்பக்கலையின் வேலைப்பாடுகளையும் கண்டுகளித்து நமசிவாயப் பிரார்த்தனை, தாயுமானவர் பாடல்பாடி

தியானத்தில் லயித்த அன்பர்கள் மதுரையைவிட்டு நீங்க மனமில்லாமல், பசி என்ற வயிற்றுக்குப் புசி என்று உணவளித்துப் புறப்பட்டனர்.

பகல் 1 மணிக்கு ராக்காயி மலை உச்சியிலுள்ள ராக்காயி அம்மனை வணங்கி சுனை நீர் அருந்தி பயணந் தொடர்ந்து பழமுதிர்ச்சோலை அடைந்தனர். இயற்கையின் எழிலில் குடிகொண்டுள்ள குமரனைக் கண்டு வணங்கிய அன்பர்கள் அழகர்மலை நோக்கிப் பயணமானார்கள். 1-45 மணிக்கு அழகர்மலைக் கள்வனின் தரிசனம் பெற்று 2-30 மணிக்குப் புறப்பட்ட குழுவினர் மாலை 4 மணிக்கு விருதுநகர் சேர்ந்தனர் விருதுநகரின் எல்லையைத் தொட்டதும் அன்பர்களுக்கு வீரவுணர்ச்சி தலையெடுத்தது. ஏன் வியப்படைகின்றீர்கள்? சில ஆண்டுகளாக நம் யோகாசன ஆலயத் தலைவர் சுவாமியவர்கள் விருதுநகரில் ஆன்மீகப் புரட்சியை உண்டுபண்ணி யிருக்கின்றார்கள் அல்லவா? அந்த அளவற்ற மகிழ்ச்சி அனைவரின் ஆன்மீக வீர உணர்ச்சியைத் தூண்டியது. அன்பர்களை ஏற்றிச் சென்ற ஊர்தி நேராக திருவாளர் A. S. ஆதிநாராயணன் அவர்களின் இல்லத்தின் முன்பு நின்றது திருவாளர் ஆதிநாராயணன் அவர்களும் அவருடைய துணைவியார் திருமதி கஸ்த்தூரி அம்மையார் அவர்களும் அனைவரையும் தம் இல்லத்திற்கு வரவேற்று சிற்றுண்டி வழங்கி மகிழ்ந்தனர் அடியார் உறவில் அளவற்ற அன்பு கொண்டிருந்த அவர்களை உள்ளத்திலேயே வாழ்த்திய அன்பர்களை விருதுநகர் யோகாசன ஆலய அன்பர்கள் வரவேற்று கோவில் சத்திரத்தில் இளைப்பாறுதல் அளித்தனர். திருவாளர் அம்பாள் இராமசாமி அவர்களின் அன்புக் கொடையால் அனைவருக்கும் காபி வழங்கப்பட்டது.

அன்று மாலை 6 மணிக்குப் பெரிய காளியம்மன் கோவிலில் யோகாசன ஆலய சிறப்புக் கூட்டம் அமைக்கப்பட்டிருந்ததால் அனைவரும் ஆர்வத்துடன் கோவிலுக்குச் சென்றனர் கோவில் திருவிழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் வெள்ளம் (சிறப்புக் கூட்ட நிகழ்ச்சி தொகுப்பினை, "விருதுநகரில் சுவாமிகளின் வேதாந்த முரசு கட்டுரையிற் காண்க) புலவர் ஆழ்வார், செல்வி சாந்தி அவர்களின் பக்தி இசை வெள்ளத்தில் மிதந்த அன்பர்கள், சுவாமி அவர்களின் "சிவக் கூத்து" அருட் சொற்பொழிவு எனும் ஆழ்கடலில் ஆழ்ந்து முத்துக் குளித்தனர்.

இரவு விருதுநகர் அன்பர்களின் அன்புகனிந்த விருந்தோம்பலில் கலந்துகொண்டு விடியுமுன் 4 மணிக்கே விடைபெற்றுப் புறப்பட்டனர்; அப்போது பட்டம்மாள் மனோகரன் அவர்கள் பால் வழங்கினர். 7—8—78 காலை 6-30 மணிக்கு திருநெல்வேலி நெல்லையப்பரையும், அன்னை காந்திமதியையும் வணங்கி, 9-15 மணிக்கு ஸ்ரீ வைகுண்டம் வைகுந்தவாசனின் திருவருள்வேண்டி 10 மணிக்கு அழ்வார் திருநகரி அடைந்தனர். அருள்மிகு ஆதிநாராயணப் பெருமாளைச்சேவித்து, நம்மாழ்வார் தவஞ்செய்த புளிய மரத்தின் மகிமையைக்கண்டு களித்தனர், உடல் சிலிர்க்க ஆங்கமர்ந்து சில நிமிடங்கள் தியானத்தில் லயித்து 11-10 மணிக்கு புறப்பட்டுத் திருச்செந்தூர் சேர்ந்தனர். கடலோரத்தில் கோவில்கொண்டுள்ள முருகப்பெருமானை கண்ணாரக் கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் மழை பொழிந்தனர். குகைக்குள் சென்று திருமுருகனின் திருவடியின்கீழ் அமைந்துள்ள பஞ்ச லிங்கங்களைச் சேவித்து அதன் காந்தசக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டனர். திருக்கோவில் வலம்வந்து நாழிக் கிணறுகண்டு தூநீர்ப்பருகி இன்புற்றனர். சில அன்பர்கள் சிகை நீக்கித் தம் பிரார்த்தனையை முடித்துக்கொண்டனர்.

பிற்பகல் 2-30 மணிக்குப் புறப்பட்டு மாலை 5-30 மணியளவில் இந்தியாவின் தென்கோடியான கன்னியாகுமரியின் இயற்கை எழிலைக் கண்டனர். உயிர்களை ஆணவ மலம் மறைத்திருக்கின்றவாறு சூரியனையும் மேகமண்டலங்கள் மறைத்தமையால் சூரியன் கடலில் படுவதைக் காணவியலாது அன்பர்கள் வருந்தினர். சிலர் தம்முள் என்றுமென்றும் விளங்கும் ஞான சூரியனை நினைந்து வணங்கினர். பின்பு தேவி கன்னியாகுமரியின் பேரழகைக்காண ஆலயத்தினுள் புகுந்தனர். ஆகா! கன்னி என மறைபேசும் ஆனந்த ரூப மயிலாக அவள் நின்றிருக்கும் கோலத்தைக்காண ஆயிரங் கண்கொண்ட ஆதி சேடனாலும் இயலாது! அவளின் திருமுகத்தில் வீசும் ஒளியைக்காண உள்ளத்தில் ஒளிந்திருக்கும் இருளெல்லாம் ஓடி ஒளிந்து கொள்கின்றன. அன்பர்கள் பல முறையும் மீண்டும்மீண்டும் சுற்றிச்சுற்றி வந்து அந்த கண்கொள்ளா காட்சியை கண்டு உளம் நெகிழ்ந்துருகினர். அந்த நினைவூடே அன்றிரவு விடுதியில் தங்கி, விடியுமுன்பே கடற்கரை சென்றனர், இயற்கை அன்னையின் அற்புதப் படைப்பு மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதென்பது ஆங்கு புலனாகும். இந்து மாக்கடல், வங்காள விரிகுடாக்கடல், அரபிக்கடல் ஆகிய மூன்றும், அகர, உகர, மகரம்போல கூடி ஓங்கார ஒலியை இடைவிடாது எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. அன்பர்கள் நீராடிக்களித்து ஆதவனின் வருகைக்காக கிழக்கு நோக்கி நின்று தவஞ்செய்தனர். சங்கின் ஒலி முழக்கம் செவிகளில் பாய்ந்தது. பாற்கடலாகிய குமரி அன்னை பகலவனைத் தோற்றுவித்தாள். தீப் பிழம்பின் உருண்டை வடிவம் கடலினின்றும் மெள்ள எழுந்து தன் முழு வடிவத்தையுஞ் சில விநாடிகள் காண்பித்தது. அப்போது ஒரு அன்பர் நினைக்கின்றார்; "தாயே! இத் திருக்காட்சியே போல என்னுள் ஞான சூரியனைத் தோற்றுவிப்பது எந்த நாளோ? என உடல் குழைய என்பெலாம் நெக்குருக ரோமஞ் சிலிர்ப்ப கண்ணீர் சிந்தினார். ஒருவர்தானா? இல்லை இல்லை! பலரும்தான்.

எஞ்சி நின்ற ஆசையை நிறைவு செய்ய அனைவரும் மீண்டும் கோவிலுக்குச் சென்று தேவியைக் கண்டு வணங்கி, வீரத் துறவி விவேகானந்தர் தவஞ் செய்த பாறை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

—தொடரும்

ஆயுள் விருத்தி வேள்வி

யோகாசன ஆலய திருவாக உறுப்பினர் திருவாளர் A. S. ஆதி நாராயணன் அவர்களுக்குப் பேரக் குழந்தை பிறந்ததை முன்னிட்டு 16—7—78 ஞாயிறு காலை 10 மணியளவில், சென்னை ஏழுகிணறு பரமானந்த முதலி தெருவிலுள்ள அவர்கள் இல்லத்தில் வேள்வி நிகழ்த்தப்பட்டது. பெற்றோர்களாகிய திரு. A. சந்திரசேகரன் - ராணி அவர்களின் விருப்பப்படி யோகாசன ஆலய தலைவர் உயர்திரு கோ. மு. சுவாமியவர்கள் குழந்தைக்கு ஆயுள் விருத்தி வேள்வி நடாத்தி 'முருகேஷ்' என்ற பெயர் சூட்டி வாழ்த்தினர். ஆலய அன்பர்களும் கலந்துகொண்டு வாழ்த்தினர்.

அறிவிப்பு!

யோகாசன ஆலய விஜயத்தின் நிர்வாகம் 25—7—78 முதல் பின்வருமாறு மாற்றமடைந் துள்ளது.

வெளியிடுபவர்

திரு. அருண்குமார் N. பட்டேல்
462, திருவொற்றியூர் நெடுஞ்சாலை,
(T. H. ROAD)
பழைய வண்ணை, சென்னை-600 021

ஆசிரியர்

புலவர் திரு. பா ஆழ்வார்
464. T. H. ரோடு
பழைய வண்ணை, சென்னை. 600 021

மேலாளர்

திரு. S. கண்ணப்பன்

யோகாசன ஆலய விஜயம் சம்பந்தப்பட்ட கடிதங்கள், சந்தா தொகை மணியார்டர் செலுத்து வோர் "வெளியிடுபவர்" முகவரிக்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

C. இராமசுவாமி
பொதுச் செயலர்.

Published by Sri Arun Kumar N. Patel, 462, T. H. Road, Old Washermenpet Madras-600021. Editor Pulavar Sri B. Alwar, 464, T. H. Road, Old Washermenpet, Madras-600021. Printed by Sri C. M. Sivaraman, at T. G. Sambandam & Co., Counian Press, 169, (41) Broadway, Madras-600 001. (August-1978)